

شناسایی مواد متشکله و مطالعه اثرات ضدمیکروبی اسانس گیاه جاشیر

*Prangos ferulacea (L.) Lindl.*حمزه امیری^۱

۱- مری، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه لرستان

*آدرس مکاتبه: لرستان، دانشگاه لرستان، گروه زیست‌شناسی، صندوق پستی: ۴۶۵

تلفن: ۰۶۶۱ ۲۲۰۵۰۵۸ (۰۶۶۱ ۲۲۰۰۱۸۵)، نامبر:

پست الکترونیک: Amiri_h_lu@yahoo.com

تاریخ تصویب: ۸۵/۹/۲۹

تاریخ دریافت: ۸۴/۱/۲۸

چکیده

مقدمه: جنس *Prangos* متعلق به تیره چتریان بوده و ۱۵ گونه در ایران دارد. جاشیر گیاهی است پایا و بلند که عمدتاً به عنوان علوفه‌ای غنی در تغذیه دامها استفاده می‌شود. از طرف دیگر اسانس‌ها از متابولیت‌های ثانویه گیاهی بوده که به طور وسیعی در صنایع غذایی، دارویی و بهداشتی و به عنوان ترکیباتی با خاصیت ضدمیکروبی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

هدف: شناسایی مواد تشکیل‌دهنده اسانس گیاه جاشیر رشد یافته در استان لرستان و مقایسه آن با مناطق دیگر و بررسی اثرات ضدمیکروبی این اسانس.

روش بررسی: گیاه مذکور از ارتفاعات شمال غرب شهرستان بروجرد واقع در استان لرستان جمع‌آوری گردید و پس از خشک کردن گیاه در سایه، اسانس‌گیری از آن با روش تقطیر با آب انجام شد. شناسایی ترکیبات موجود در اسانس به وسیله کروماتوگراف متصل به طیف‌سنج جرمی (GC/MS) صورت گرفت. مطالعه اثرات ضدمیکروبی نیز با روش حفر چاهک و اندازه‌گیری قطر هاله بازدارندگی رشد انجام شد.

نتایج: از میان ۱۰ ترکیب شناسایی شده آلفاپین (۳۶/۶ درصد)، بتاپین (۳۱/۹ درصد) و بتافلاندرن (۱۱/۷ درصد) ترکیبات اصلی محسوب می‌شوند. بیشترین اثرات ضدمیکروبی اسانس این گیاه علیه استافیلوکوکوس آرئوس مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: درصد قابل توجهی از اسانس مذکور را ترکیبات مونوترپین‌های هیدروکربنی تشکیل می‌دهند و تنها سزکویی ترپن شناسایی شده در این اسانس بتاکاریوفیلن (۳/۱ درصد) است. بررسی‌های صورت گرفته به وسیله سفیدکن و Kuznetsova در مورد آنالیز اسانس بخش هوایی و میوه‌های گیاه جاشیر در استان تهران و صربستان با نتایج حاضر شباختها و تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد. اثرات ضدمیکروبی این اسانس نیز ممکن است به دلیل حضور ترکیبات مونوترپینی به ویژه آلفاپین باشد.

گل واژگان: جاشیر، اسانس، اثرات ضدمیکروبی، آلفاپین (۳۶/۶ درصد)، بتاپین

درصد)، میرسن^۱ (۹/۵ درصد) و لیمونن (۱۶ درصد) ترکیبات اصلی آن هستند [۱۳].

تحقیقات سجادی و مهرگان در دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در مورد آنالیز اسانس حاصل از میوه‌های گیاه *Prangos asperula* subsp. *haussknechtii* که به وسیله دستگاه GC/MS صورت گرفته است منجر به شناسایی ۵۲ ترکیب در اسانس این گیاه شده است که در بین ترکیبات شناخته شده ۸-۳-Carene (۱۶/۱)، بتافلاتدرن^۲ (۱۴/۷ درصد)، آلفاپین (۱۰/۵ درصد)، آلفاهمولن^۳ (۷/۸ درصد)، δ-cadinene (۴/۲ درصد) و تریپنولن^۴ (۴ درصد) ترکیبات اصلی آن محسوب می‌شوند [۱۷].

مطالعات Baser و همکاران در خصوص آنالیز اسانس گیاه *Prangos uechritzii* Boiss. به وسیله دو روش تقطیر با آب^۵ و Microdistillation منجر به شناسایی ۱۰۹ ترکیب از روش اول و ۳۲ ترکیب از روش دوم گردید، بررسی‌های این محققین روی این گیاه با استفاده از روش‌های دیگر مثل GC-FTIR, HRESIMS NMR باعث شناسایی یک مشتق آلفاپین جدید گردیده است [۵].

از طرف دیگر بررسی‌ها نشان داده است که گیاهان از نظر فرآورده‌های ثانویه مثل تریونوییدها، آلکالوییدها و فلاونوییدها بسیار غنی هستند که بیشتر آنها دارای اثرات ضدمیکروبی هستند که متاسفانه تاکنون از این نظر کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند [۱۲]. گزارش‌های بسیار زیادی در خصوص بررسی اثرات ضدمیکروبی اسانس‌های گیاهی وجود دارد. به عنوان مثال اثرات ضدمیکروبی اسانس گیاه *Sutera parnssica* علیه هلیکوباتریلوری^۶ و چند باکتری دیگر [۱۸]، اسانس گیاهان کلبسیلا پنومونیا^۷، استاف اورئوس^۸، *E. coli* [۱۵]، اسانس گیاه *Coridothymus capitatus* بر ضد استاف اورئوس، *E. coli*^۹ سودومونا آئروژنیوزا^{۱۰} [۸] و اسانس گیاه *P. vulgaris* علیه باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی *Salvia tomentosa*

مقدمه

جنس *Prangos* در ایران ۱۵ گونه دارد که همگی ارزش علوفه‌ای قابل توجهی دارند. گونه *Prangos ferulacea* Lindl. که در زیان فارسی به آن جاشیر می‌گویند، گیاهی است پایا و بلند به ارتفاع ۱۲۰-۸۰ سانتی‌متر که به صورت وحشی در مناطق کوهستانی ایران می‌روید [۱]. این گیاه در بسیاری از مناطق ایران یکی از گیاهان مهم در تامین علوفه زمستانی دامها محسوب می‌شود. به طوری که مردم جاشیر را برای تغذیه دام بهتر از یونجه می‌دانند [۲]. بررسی‌های Coskun و همکاران در خصوص تعیین ارزش غذایی جاشیر که از طریق اندازه‌گیری انرژی قابل متابولیزه شدن^۱ برآورده شده است نشان‌دهنده ارزش غذایی بالای این گیاه است [۷]. جاشیر کاربردهای دارویی و صنعتی نیز دارد که متاسفانه در ایران توجهی به آن نشده است.

مطالعات سفیدکن در مورد شناسایی مواد متشکله اسانس بخش هوایی و بذرهای گیاه جاشیر^۲ منجر به شناسایی ۲۵ ترکیب در بخش هوایی و ۱۲ ترکیب در بذرهای این گیاه شده است که آلفاپین^۳ (۱۲/۶ درصد)، بتاپین^۴ (۲۲/۹ درصد) ترکیبات اصلی بخش هوایی و (۱۰ درصد) Carene^۵-δ-3-، آلفاپین (۱۰/۱ درصد)، بتاپین (۳۳ درصد)، لیمونن^۶ (۸/۹ درصد) ترکیبات اصلی بذر این گیاه را تشکیل می‌دهند [۲]. بررسی‌های همین محقق نشان داده است که بتاکاریوفیلن^۷ (۱۸/۲ درصد)، جرمکرن دی (۱۷/۲) (۱۷/۲ درصد) و لیمونن (۸/۷ درصد) ترکیبات اصلی اسانس بخش هوایی و آلفاپین (۴/۱۵ درصد) و بتاسدرن^۸ (۴ درصد) اجزای اصلی اسانس بذرهای گیاه *P. uloptera* محسوب می‌شود [۱۶].

بررسی روغن‌های اسانسی گیاه *Prangos latiloba* Korov. نشان داده است که ترکیبات مونوتربنی، اجزای اصلی اسانس این گیاه را تشکیل می‌دهند به طوری که آلفاپین (۲۵/۱)

^۱ Metabolizable Energy

^۲ *Prangos ferulacea* Lindl.

^۳ α-pinene ^۴ β – pinene

^۵ Limonene ^۶ β-Caryophyllene

^۷ Germacrene D ^۸ β- Cederene

^۱ Myrcene
^۲ α-humulene
^۳ Hydrodistillation
^۴ Kelebsilla pneumoniae
^۵ Pseudomonas aeruginosa

^۲ β-phellandrene

^۴ Terpinolene

^۶ *Helicobacter pylori*

⁸ *Sta. aureus*

مورد آزمایش [۱۰]، مورد بررسی قرار گرفته است و در تمام موارد فوق و اغلب موارد مشابه دیگر، اثرات ضدمیکروبی انسانس‌های مورد مطالعه به اثبات رسیده است.

هدف از این پژوهش شناسایی ترکیبات موجود در انسانس گیاه جاشیر رشد یافته در استان لرستان و مقایسه آنها با ترکیبات شناسایی شده در انسانس گیاهان جاشیر رشد یافته در مناطق دیگر است تا مشخص شود که هرکدام از جمعیت‌های مذکور را می‌توان به عنوان یک کموتیپ در نظر گرفت یا خیر. در نهایت بررسی اثرات ضدمیکروبی انسانس این گیاه از اهداف دیگر این پژوهش است.

مواد و روش‌ها

گیاه *Prangos ferulacea* Lindl. در خرداد ماه ۱۳۸۳ از ۳۵ کیلومتری شمال غرب شهرستان بروجرد واقع در استان لرستان جمع‌آوری و در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان لرستان با شماره هریاریومی ۵۷۸۳ شناسایی و تعیین نام علمی گردید. سپس گیاهان مذکور در سایه خشک گردید و با استفاده از روش تقطیر با آب^۱ و دستگاه کلونجر به مدت یک و نیم ساعت انسانس گیری شد. برای به دست آوردن نسبت وزنی انسانس، هگزان استفاده شده برای شستشوی لوله کلونجر حامل انسانس به وسیله دستگاه تقطیر در خلا تبخیر شد و سپس با وزن کردن ظرف حامل انسانس و کم کردن وزن ظرف خالی، وزن انسانس را به دست آوردیم.

آنالیز GC با دستگاه کروماتوگراف گازی مدل Shimadzu 15A صورت گرفت. N₂ به عنوان گاز حامل با سرعت ۵ m × ۰/۲ mm DB ۵ استفاده شد. دمای ستون در ۶۰ درجه سانتی‌گراد برای مدت ۳ دقیقه نگهداری و سپس با سرعت ۵ درجه سانتی‌گراد در دقیقه تا ۲۲۰ درجه سانتی‌گراد افزایش یافت و برای ۵ دقیقه در ۲۲۰ درجه سانتی‌گراد ثابت گردید. درصدهای نسبی با استفاده از کروماتوپیک C-R4A بدون استفاده از فاکتور تصحیح از سطح زیر منحنی^۲ برآورد شد.

¹ *Staphylococcus epidermidis*

² *Staphylococcus aureus*

³ *Staphylococcus saprophyticus*

⁴ *Salmonella typhi*

⁵ *Pseudomonas aeruginosa*

¹ Hydrodistillation

² Peak area

بنا اسیمن^۱ (۲۶/۸۹ درصد) در آن شناسایی شده است. بنابراین با توجه به تفاوت‌های مشاهده شده در مواد متشکله انسانس گیاهان جاشیر رشد یافته در ایران و صربستان، جمعیت‌هایی از این گیاه را که در ایران و صربستان یافت می‌شوند، می‌توان به عنوان یک کموتیپ مستقل در نظر گرفت. به علاوه ترکیب‌هایی مثل Feruliden, Penthyl coumarins, Umbelliferon بررسی‌های سفید کن نشان داده است که بتاکاریوفیلن (۱۸/۲ درصد)، GermacreneD (۱۷/۲ درصد) و لیمومن (۸/۷ درصد) ترکیبات اصلی انسانس بخش هوایی و آلفاپین (۴/۵ درصد) و بتا سدرن (۴ درصد) اجزای اصلی انسانس بذرهای گیاه *P. uloptera* محسوب می‌شود [۱۶].

بررسی‌های مظلومی‌فر و همکاران در مورد آنالیز انسانس بخش هوایی گیاه *Prangos uloptera* DC. منجر به شناسایی ۲۸ ترکیب در بخش هوایی گردید که ترکیبات اصلی آن کاریوفیلن اکسید^۲ (۱۵/۹ درصد)، بتاکاریوفیلن (۲۷/۱ درصد) و آلفاپین (۱۲/۴ درصد) است [۱۴].

مقایسه ترکیب شیمیایی میوه *Prangos asperula sub haussknechtii* با ترکیبات اصلی میوه گونه‌های دیگر تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد. به عنوان مثال آلفاپین ترکیب اصلی انسانس میوه *P. latiloba* (۲۵/۱ درصد)، *P. uloptera* (۴۱/۹ درصد) و *P. ferulacea* (۱۶/۷ درصد) بوده در حالی که Germacrene D-4-ol (۱۰/۹ درصد) و *P. uechtritzii* (۴۲/۸ درصد) به ترتیب ترکیب اصلی انسانس *P. bornmuelleri* است [۶].

مقایسه نتایج حاصل پژوهش حاضر و بررسی‌هایی که بر روی مواد متشکله انسانس گونه‌های دیگر جنس *Prangos* صورت گرفته است نشان می‌دهد که مواد تشکیل دهنده انسانس این گیاه همانند اغلب گونه‌های دیگر این جنس ترکیبات ترپنی به ویژه مونوتیرپین‌ها است و این امر ارتباط کمotaکسونومیکی گونه‌های این جنس را نشان می‌دهد.

نتایج بررسی اثرات ضد میکروبی انسانس گیاه نشان داد انسانس گیاه مذکور بر علیه

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که بازده انسانس حاصل از گیاه *Prangos ferulacea* Lindl. شناسایی شده در انسانس مذکور در جدول شماره ۱ آورده شده است. همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد تقریباً تمام ترکیبات موجود در انسانس *Prangos ferulacea* Lindl. را ترکیبات مونوتیرپینی تشکیل می‌دهد که در این بین آلفاپین (۳۶/۶ درصد) و بتاپین (۳۱/۹ درصد) مهمترین ترکیبات موجود در انسانس این گیاه هستند که در مجموع ۶۸/۵ درصد از انسانس را تشکیل می‌دهند. از ترکیبات مونوتیرپینی شاخص دیگر می‌توان به بتافلاندرن (۱۱/۷ درصد) و آلفاترپینولن (۷/۹ درصد) را نام برد. تنها ترکیب سزکوبی ترپنی شناخته شده در این انسانس بتاکاریوفیلن (۳/۱ درصد) است.

مطالعات سفیدکن و همکاران در مورد آنالیز انسانس بخش هوایی و بذر گیاه جاشیر که از ایستگاه همند آبرسید جمع‌آوری شده است، نشان داده است که مونوتیرپین‌ها اصلی‌ترین ترکیبات موجود در انسانس هستند و از مهمترین این ترکیبات ۱۲/۶ درصد (α -Pinene, δ -3-Carene, α -Pinene, β -Pinene و epi- α -bisabolol) در مطالعه اخیر درصد سزکوبی‌ترین‌ها در انسانس بخش هوایی و به ویژه بذر نسبتاً قابل ملاحظه است در حالی که در مطالعه ما درصد سزکوبی‌ترین‌ها بسیار پایین است. مقایسه نتایج به دست آمده از مطالعات سفیدکن و بررسی‌های ما نشان می‌دهد که شرایط اکولوژیکی می‌تواند در تغییر کمیت و کیفیت انسانس گیاه مورد مطالعه موثر باشد. علی‌رغم تفاوت‌های مشاهده شده در نوع و درصد مواد متشکله، به علت شباهت‌های زیاد در مواد متشکله انسانس جمعیت‌های گیاهی *Prangos ferulacea* Lindl. که از استان لرستان و استان تهران جمع‌آوری شده‌اند نمی‌توان هر کدام از جمعیت‌های مذکور را به عنوان یک کموتیپ در نظر گرفت.

انسانس حاصل از میوه‌های گیاه جاشیر به وسیله Kuznetsova.G.A ترپیتول^۱ (۱۲/۲ درصد)، گاما - ترپیتول^۲ (۲۷/۸ درصد)،

¹ β -ocimene

² Caryophyllene oxide

¹ 4-terpineol

² γ - terpinene

قابل توجهی است، و فقط در مورد سودومونا آئروژینوزا اثرات ضدمیکروبی قابل توجهی ندارد. اسانس این گیاه در مورد استافیلولکوک سایپوفیتیکوس دارای اثر ضدمیکروبی متوسطی است (جدول شماره ۲).

در مورد اثرات ضدمیکروبی اسانس گیاه جاشیر گزارشی مشاهده نگردید اما اثرات ضدمیکروبی اسانس جاشیر را

باکتری‌های گرم مثبت استافیلولکوک اپیدرمیدیس و استافیلولکوک اورثوس (قطر هاله بازدارندگی رشد به ترتیب ۲۲ و ۳۵ میلی‌متر) و باکتری‌های گرم منفی سالمونلا تیفی، (قطر هاله بازدارندگی رشد به ترتیب ۲۵، ۲۸ و ۲۰ میلی‌متر) دارای اثرات ضدمیکروبی

جدول شماره ۱ - ترکیبات شناسایی شده در اسانس گیاه *Prangos ferulacea Lindl.*

شماره ترکیب	نام ترکیب	شاخص بازداری	درصد (%)
۱	α -pinene	۹۳۹	۳۶/۶
۲	β -pinene	۹۷۹	۳۱/۹
۳	Myrcene	۹۹۱	۲/۵۴
۴	α -phellandrene	۱۰۰۵	۳/۹
۵	δ -3-Carene	۱۰۱۱	۰/۶۸
۶	P-cymene	۱۰۲۰	۱/۹
۷	β -phellandrene	۱۰۲۶	۱۱/۷
۸	γ -terpinene	۱۰۵۷	۰/۵۳
۹	α -terpinolene	۱۱۸۹	۶/۹
۱۰	β -caryophyllene	۱۴۱۸	۳/۱

جدول شماره ۲ - نتایج اثرات ضد میکروبی اسانس گیاه *Prangos ferulacea Lindl.*

n-hexane	Gentamicine	(mm)	قطر هاله بازدارندگی رشد	Micorganism
-	۱۲	۳۵	Staph. aureus PTCC 1113	
-	۲۰	۲۲	Staph. epidermidis PTCC 1349	
-	۱۵	۱۴	Staph. saprophyticus PTCC 1379	
-	۱۴	۲۵	Salmonella typhi PTCC1185	
-	۱۲	۲۰	Shigella flexneri PTCC1234	
-	۱۵	۲۸	Escherichia coli PTCC1330	
-	۱۵	۸	Pseudo.aeruginosa PTCC1310	

[۸]. بنابراین انسان‌ها را می‌توان به عنوان ترکیباتی با اثرات ضدمیکروبی و با منشای طبیعی مورد توجه قرار داد.

می‌توان به وجود مقادیر بالای ترکیبات مونوتربینی به ویژه آلفا پینن نسبت داد زیرا بررسی‌های Dorman & Deans در سال ۲۰۰۰ فعالیت ضدمیکروبی این ترکیبات را نشان داده است

منابع

9. Goren AC, Bilsel G, Demir H and Kocaba EE. Analysis of essential oil of *Coridothymus capitatus* L. and its antibacterial and antifungal activity. *Z Naturforsch.* 2003; 58: 687-690.
10. Haznedaoglu M Z, Karabay N U, Zeybek U. Antibacterial activity of *Salvia tomentosa* essential oil. *Fitoterapia.* 2001; 72: 829-831.
11. Kuznetsova G A, Yurev Yu N, Kuzmina L, V, Senchenko G G and Shagova L I. Essential oil composition of fruit of some species of *Prangos*. *Rast. Resur.* 1973; 9: 388-391.
12. Cowan MM. Plant products as antibacterial agents. *Clin. Microbiol. Rev.* 1999; 12: 564-582.
13. Masoudi Sh, Aghjani Z, Yari M and Rustaiyan A. Volatile constituents of *Prangos latiloba* Korov. *J. Essent. Oil Res.* 1999; 11: 767-768.
14. Mazloomifar H, Bigdeli M, Saber-Tehrani M and Rustaiyan A. Essential oil of *Prangos uloptera* DC. from Iran. *J. Essent. Oil Res.* 2004; 16: 415-416.
15. Radosav P, Gordana S, Tanja N and Novica R. Composition and antibacterial activity of *Achillea crithmifolia* and *Achillea nobilis*. *J. Essent. Oil Res.* 2003; 15: 132- 133.
16. Sefidkon F and Najafpour Navaii M. Chemical composition of the oil of *Prangos uloptera* DC. *J. Essent. Oil. Res.* 2001; 13: 84 - 85.
17. Sajadi SE and Mehregan I. Chemical composition of the essential oil of *Prangos asperula* Boiss.*subsp.haussknechtii* (Boiss.) Herrnst. et Heyn fruits. *DARU.* 2003; 11: 79- 81.
18. Tazako O and Skaltsa H. Composition and antibacterial activity of essential oil of *Satureja parnassica* *subsp. parnassica*. *Planta Medica.* 2003; 69: 282-284.

۱. قهرمان احمد. کوروموفتیت‌های ایران (سیستماتیک گیاهی). مرکز نشر دانشگاهی. تهران. ۱۳۷۲، جلد دوم، صفحه ۷۵۵.

۲. سفیدکن فاطمه. بررسی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده روغن انسانی اندامهای هوایی و بذر گیاه جاشیر *Prangos ferulacea* L. *تحقيقات گیاهان دارویی و معطر.* ۱۳۷۹، جلد پنجم، ۶۰-۴۷.

۳. نادری‌نسب محبوبه، راشد طاهره و ناظم محمد. باکتری‌شناسی آزمایشگاهی. انتشارات آستان قدس رضوی. ۱۳۷۰، صفحه ۲۵۱.

4. Adams RP. Identification of essential oil component by Gas Chromatography/Mass spectroscopy. *Alluverd:stream ll.* 1995; 69-351.

5. Baser KHC, Demirci B, Demirci F, Bedri E, Weyerstahl P, Marschall H, Duman H, Aytac Z and Hamann MT. A new bisabolene derivative from the essential oil of *Prangos uechtritzii* fruits. *Planta Med.* 2000; 66: 674-677.

6. Baser KHC, Kurkcuoglu M and Duman H. Steam volatiles of the fruits of *Prangos bornmuelleri* Hub. - Mor. et Reese. *J. Essent. Oil Res.* 1999; 11: 151-152.

7. Coskun B, Gülsen N and Umucallar HD. The nutritive value of *Prangos ferulacea*. *Grass & Forage Science.* 2004; 59: Page 15.

8. Dorman HJD & Deans SG. Antimicrobial agents from plants: Antimicrobial activity of plant volatile oils. *Journal of Applied Microbiology.* 2000; 88: 308 - 316.

